

6 juli 2018

Fietsblog OKW-8: over de Duitse grens

Soms heb je geluk met het boeken van een Bed en Breakfast. In Montfort val ik echt met mijn neus in de boter. Niet alleen word ik in de watten gelegd door de gastvrouw, de gastheer kan me alles vertellen over het herstellen van kasteel Montfort: van de stapel stenen die het in 2005 was, tot de historische feestlocatie die het nu is. Wanneer ik wegfiets bij de B&B vallen me de bomen op die hier de weg omzomen, het zijn platanen. Zo zuidelijk ben ik inmiddels al in Gelre afgedaald, Franse invloeden doen zich gelden. Maar vandaag wend ik mijn fietsstuur. Oostwaarts is de koers, ik ga het Duitse deel van het Overkwartier verkennen.

Voordat ik de grens passeer bekijk ik nog eerst de Bolleberg, een ophoging met daaromheen een aantal wallen en grachten die in de twaalfde eeuw moet zijn aangelegd, de oudste resten van huisvesting die ze hier hebben kunnen vinden. Dit was duizenden jaren lang overstromingsgebied van de meanderende Maas. Pas later is de Maas getemd en is het moerasland door beken te graven ontwaterd en tot vruchtbare landbouwgrond gemaakt. Men is trots op de aarden ophoging, die ik als er geen bord bij had gestaan niet als een bijzondere plek had herkend. Aan de Nederlandse kant van de grens draagt zelfs een basisschool de naam Bolleberg en aan de Duitse kant heet een restaurant zo. Misschien dat men door aandacht te geven aan een ver verleden, de recentere geschiedenis minder aandacht hoeft te geven of zelfs kan vergeten?

Wanneer ik net over de grens ben, bezoek ik een Holländische Mühle. In Nederland veelvoorkomende vormen krijgen, als ze in Duitsland gebruikt worden, het bijvoegsel Holländisch. Zo heb je het Holland Rad, of terwijl de zwarte oma fiets. En dus de Holländische Mühle, de doorsnee bakstenen korenmolen met houten draaikap. De molen staat boven op een heuvel en heeft de Tweede Wereldoorlog overleefd, terwijl in deze hele streek eigenlijk alles wat hoog was ofwel door de terugtrekkende Duitsers is opgeblazen, ofwel door de oprukkende geallieerden is platgebombardeerd. Iets wat is blijven staan, moet verdacht zijn geweest. En dat was het ook. Voordat de Duitsers zich terugtrokken legden ze mijnen rond de molen, bij het demonteren hiervan zijn vier Amerikaanse geniesoldaten omgekomen. Gevaar loerde overal, ook als de vijand in geen wegen of velden te zien was. Om een goede foto van de molen te kunnen maken, moet ik een stukje het gemaaide korenveld inlopen. Daar valt mijn oog op een raar stuk hout. In

de lengte is er een gat in geboord en een kant heeft een metalen afsluitring. Mijn visuele geheugen laat me direct aan de steel van een Duitse handgranaat denken en als ik via internet naar afbeeldingen zoek, wordt mijn vermoeden bevestigd. Ik ben koud dertig minuten in Duitsland en heb Tweede Wereldoorlogsmateriaal gevonden. Of een stuk van de molen.

Het vervolg van mijn fietstocht kan deze spectaculaire aanvang lange tijd niet overvleugelen, het is zelfs een beetje saai. Hier zijn weinig historische gebouwen. Enkele oude boerenhoeves staan leeg en zijn vervallen. De dorpen zijn minder interessant, omdat ik mensen en een dorpskern met winkels mis. De huizen zijn hier groter en staan los van elkaar op grote stukken eigen grond, maar de gesloten rolluiken en de lege straten, maken de dorpen anoniem. Dit zijn forensendorpen. Er rijdt namelijk wel van alles op de weg: Deutschen lieben Auto's. Zo herken ik een Lamborghini Espada uit de jaren zeventig. En staat er een Amerikaanse slee uit de jaren vijftig tentoongesteld voor een Mariakapel. Dit zou 15 kilometer terug in het Limburgse deel van Overkwartier echt niet kunnen. Het geloof ligt hier blijkbaar net weer even anders.

Wassenberg heeft toch weer een verrassing in petto. Wat van ver af een even saaie stad als de anderen lijkt te gaan worden, blijkt een stad met hoogteverschil. Laag ligt de binnenstad met leuke winkels en restaurants, daarboven steekt een burcht uit. Daar is geschiedenis rond de Graven van Gelre te vinden, maar dat gaan ontdekken, bewaar ik nog even voor morgen.

Zelf deze route ontdekken?

Bovenstaande blog gaat over [traject 8](#) van de route [Fietsen over Grenzen](#). Dit traject loopt van Montfort naar Wassenberg. [Lees meer over dit traject.](#)

Geschreven door Marc Beek

Mijn naam is Marc Beek (54 jaar, Harderwijk) en ik ga Fietsen over Grenzen. Ik ben een ervaren vakantiefietser, dus weet mijn tempo aan te passen aan de schoonheid van het landschap en de bezienswaardigheden op de route. Al fiet [Privacy & Cookie verklaring](#)

geschiedenis van toen en dat in woord verbinden met het leven van nu. Want die grens uit het verleden vormde dan wel ooit een barrière, vaak was het ook een aanmoediging om grenzen te verleggen.

Deel deze pagina op social media:

[< Vorige](#)

[Volgende >](#)

De stadspoorten van Nijkerk

Nijkerk had in de Late Middeleeuwen drie (houten) stadspoorten. Op 27 maart 1413 kreeg Nijkerk stadsrechten van hertog Reijnout IV ...